

"In vol vertrouwen op de Voorzienigheid"

Cornelis Wilhelmus Franciscus Hubertus van den Muijsenbergh

**Vader van Winfried, Maria, Machteld, Hadewych
Schoonvader van Catherine, Nol, Joost en Paul
Grootvader van Tamara, Catuja, Frank, Ybo, Tim en Kajsa
Overgrootvader van Dean, Marley, Dylan en Rosalind**

Tilburg 10 januari 1923 – Gorile, 5 november 2021

Kees werd in Tilburg geboren als zoon van Cornelis van den Muijsenbergh en Corrie Briels en groeide op in Maastricht. Het gezin telde acht kinderen waarvan hij de vijfde en de eerste zoon was. Na de bevrijding van Maastricht, nam Kees als tolk bij het vijfde bataljon van de Kings' Own Scottish Borderers, onderdeel van de 52 nd Lowland Division, deel aan de verdere bevrijding van Nederland en Duitsland. Voor zijn krijgsverrichtingen ontving Kees de France and Germany Star van het Verenigd Koninkrijk en het Mobilisatie-Oorlogskruis.

Na de oorlog ging Kees in Leiden Indisch recht studeren. Zijn Leidse tijd is uiterst bepalend voor zijn verdere leven geweest. Hij was praeses van de R. K. Studentenvereniging Sanctus Augustinus waar hij ook zijn latere vrouw Maria Geurts leerde kennen met wie hij in 1953 trouwde.

Hij begon zijn carrière als secretaris van de Voogdijraad in Maastricht en werd in 1953 Hoofd Personeelszaken van 'Laura en Vereeniging' die steenkolenmijnen in Eyselshoven exploiteerde. Daar werden Winfried (1954) en Maria (1956) geboren. In 1957 werd Kees Hoofd Algemene Zaken bij de toen grote en moderne wollenstoffenfabriek André van Spaendonck & Zonen (merk Spandon) in Tilburg. Kees en Maria verhuisden naar Goirle om daar nooit meer weg te gaan. Zij voelden zich er geweldig thuis. In Goirle zijn Machteld (1958) en Hadewych (1961) geboren.

Vanaf 1969 was hij 18 jaar lang directeur van Nieuwenoord, een R.K instelling voor geestelijk gehandicapten in Baarn. Daar heeft Kees met het allergrootste plezier gewerkt.

Kees had een bijzonder gelukkig huwelijk en was zeer geëmancipeerd. Hij kookte heerlijk en vaak; kon knopen aanzetten, streek het liefst zijn eigen overhemden. Zorgde tot op het laatst met grote liefde voor Maria die in 2010 overleed. Maar moest Kees een voordracht houden, of artikel schrijven, dan stelde Maria de concepten op. Maria ('Maatje') was zijn allerbeste raadvrouw. Kees en Maria vulden elkaar op indrukwekkende wijze aan.

Zij waren sociaal ingesteld en maatschappelijk zeer actief. Van talloze organisaties was Kees voorzitter en vaak mede oprichter. Voor zijn maatschappelijke betrokkenheid werd Kees benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau.

Kees was standvastig. Een man van principes die ook daarnaar leefde. Tolerant. Altijd correct. Zeer geïnteresseerd in mensen. Hij las graag en veel. Geschiedenis had zijn

bijzondere belangstelling. Hij was handig en tekende mooi. Met zijn lange en rijzige gestalte imponeerde hij zodra hij en ruimte betrad. Hij had 'natuurlijk gezag' en charisma.

Een mooie stem. Hij zong goed en bracht graag liederen uit zijn studententijd ten gehore. Altijd goed gekleed, elegant en tot in de puntjes verzorgd, tot zijn laatste dagen toe. Hij bleef onder alle omstandigheden rustig.

Zijn vriendelijke karakter heft Kees tot op het allerlaatste moment behouden. De personen die hem de laatste jaren verzorgden waren dol op hem. Klagen was hem vreemd. Zeuren al helemaal. Ondanks het feit dat hij met het klimmen der jaren minder mobiel werd en, nadat hij in februari 2021 zijn heup gebroken had, niet meer zelfstandig kon lopen, werd daarover uit zijn mond nooit een klacht gehoord.

Kees was en geweldige vader. Maria en de kinderen stonden voor hem zijn leven lang centraal. De vrienden van de kinderen ware te allen tijde welkom.

Na Maria's overlijden heeft Kees nog 11 mooie jaren gehad. Als zijn kinderen hem kwamen opzoeken zei hij steeds: "Ik heb een goed leven". Tot aan zijn dood kon hij in zijn eigen huis blijven wonen. Dat was hem enorm veel waard.

Kees had een groot vertrouwen in de Voorzienigheid. Op meerdere cruciale momenten in zijn leven was de Voorzienigheid, zo zei hij graag en vaak, hem te hulp gekomen.

Geheel conform zijn motto "nooit jagen" en "het komt zoals het komt" is hij, in zijn eigen vertrouwde huis, omringd door zijn kinderen vredig ingeslapen. De rust die hij tot op het allerlaatste moment uitstraalde gaf aan dat hij de dood onbevreesd tegemoet zag.

Wij zijn dankbaar dat Kees zo lang, zo goed bij ons is geweest, maar zullen hem vreselijk missen.